

De kanoniske skrifter

Kriterier brukt til å avgjøre hvilke bøker som skulle inngå i Bibelen

Oldkirkens ledere – de som avgjorde hvilke skrifter som skulle med i den nytestamentlige kanon – noen viktige kriterier for hvilke skrifter som skulle være med i samlingen av autoritative kristne skrifter:

- Det som allerede var akseptert som Det gamle testamentets skrifter, ble videreført. Disse kalles i Det nye testamentet rett og slett for Skriftene og består av 3 deler: Torahen/Mosebøkene, Profetene og Skriftene (slik som Salmenes bok). I tillegg er det bøker som kirken har sett på som lesverdige, men ikke har samme status. Den latinske oversettelsen av Det gamle testamentet, Vulgata¹, har for eksempel med Tobias og Judits bøker og Makkabeerbøkene. Det bør også nevnes at den hebraiske versjonen er noe forskjellig fra den greske oversettelsen Septuaginta². Det gjelder både rekkefølge på skriftene og noe innholdsmessig.
- For skrifter som fikk plass i Det nye testamentet, gjaldt det
  - o De måtte være forfattet av en av apostlene, en av Jesu brødre eller en apostel-disippel. Jakob og Judas var Jesu brødre, og deres brev har fått plass i NT. Lukas var ikke apostel – og heller ikke jøde, men han var disippel av apostelen Paulus, og derfor er hans evangelieskrift og Apostlenes gjerninger med i NT. Vi vet ikke hvem Hebreerbrevets forfatter er, men han referer til dem som hadde hørt Jesus (2,3f).
  - o Alle skriftene måtte stadfeste den teologien som en samlet kirke holdt for å være Jesu, apostlenes og urkirkens lære. Det gjaldt synet på Skriftene i Det gamle testamentet, læren om Gud (teologien/treenigheten), læren om Jesus som sann Gud og sant menneske (kristologien), læren om frelsen, rettferdiggjørelsen, helliggjørelsen (soteriologien) og læren om Kirken (ekklesiologien).
  - o Noen skrifter ble avvist, selv om de hadde til dels stor utbredelse. Det gjaldt for eksempel Thomas-evangeliet³. Noen av de avviste skriftene avvek fra apostlenes lære og var dermed å betrakte som heretiske (vranglærende). Tidlig i kirken fikk gnostiske tanker innflytelse, med konsekvenser for både kristologi, menneskesyn og frelsesforståelse.
  - o Heller ikke Didache (de tolv apostlers lære) ble tatt med. Det inneholder en oppsummering av apostlenes lære, skrevet inn i tiden etter apostlene. Læremessig er det ikke noe avvik fra apostlenes lære, men det er ikke skrevet av apostlene selv.⁴

---

¹ [Vulgata – Wikipedia](#); [Latin Vulgate Bible. Biblia Sacra Vulgata \(drbo.org\)](#)

² [Septuagint \(LXX\) Online Texts \(biblicalgreek.org\)](#)

³ [Gospel of Thomas - Wikipedia](#)

⁴ [Didache - Wikipedia](#)